

Handelsministerens kommentarer til henvendelse af 6. april 1972 fra Danske Konsummælkevejers Fællesrepræsentation.

Problemet om afviklingen af de eksisterende prisreguleringsfonde er blevet drøftet i handelsministeriets udvalg af 1965 forud for afgivelsen af udvalgets anden betænkning om liberaliseringen af engroshandelen med mælk.

Det blev forudsat, at prisreguleringsfonde eller lignende prismellemværender afvikles inden mælkeordningens ophævelse i de enkelte kommuner.

Prisreguleringsfonde findes i Storkøbenhavn og Storårhus. For Storkøbenhavns vedkommende regner Storkøbenhavns kommunale mælkeudvalg med at kunne få prisreguleringsfonden til at balancere omkring 1. januar 1973; der skulle således ikke være noget problem.

For så vidt angår prisreguleringsfonden i Storårhus, var der i juni 1971 et underskud opgjort til 3,3 mill. kr. Monopoltilsynet godkendte ved skrivelse af 2. juli 1971, at priserne på mælk og fløde i Storårhus ville kunne forhøjes ud over de forhøjelser, der ville kunne gennemføres efter § 5, stk. 1, i lov nr. 115 af 2. april 1971 om priser og avancer med henblik på at afvikle underskuddet i prisreguleringsfonden over en periode af ca. 2 $\frac{1}{2}$ år.

Efter fremsættelsen af lovforslaget om ændring af lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, hvoraf det fremgår, at Storårhus ikke er blandt de kommuner, hvor koncessionsordningen kan fortsætte ud over 1. januar 1973, har der været fornyede forhandlinger mellem Det storårhusianske Mælkeudvalg og monopoltilsynet. Forhandlingerne er så godt som afsluttede, og der kan ventes forhøjelser af priserne på mælk og fløde i Storårhus med henblik på at have udlignet prisreguleringsfondens underskud omkring 1. januar 1973.

Hvad angår de prisreguleringsfonde eller andre prismellemværender, der foreligger i de øvrige af mælkeloven omfattede områder, er forholdet det, at såvel kommunalbe-

styerelserne som mejerierne siden offentliggørelsen af mælkeudvalgets betænkning II den 25. august 1971 har vidst, at disse mellemværender måtte søges afviklet inden mælkelovens ophævelse, som efter det i betænkningen indeholdte lovforslag skulle ske den 1. oktober 1972. Udligningen af eventuelle underskud kan tænkes i nogle områder at forudsætte prisforhøjelser, der kræver tilslutning fra monopoltilsynet, men det kan påregnes, at monopoltilsynet vil stille sig positivt til de tilpasninger af mælkepriserne, der med dette forhold for øje kan vise sig nødvendige. En tilladelse til prisforhøjelser til udligning af et bestående prismellemværende kan eventuelt kombineres med en aftale om, at den saldo, der fremkommer ved slutopgørelsen efter lovens ophør, enten indbetales til eller afholdes af vedkommende kommunes kasse.

Efter det foran anførte ses der ikke at være behov for et særligt lovmæssigt grundlag for afvikling af disse prismellemværender.

Med hensyn til spørgsmålet om automatisk forlængelse indtil lovens ikrafttræden af de mælkeordninger, der udløber i indeværende kalenderår, kan det oplyses, at ønsker om forlængelse af eksisterende mælkeordninger imødekommes for perioden indtil 31. december 1972. Forlængelse forudsætter dog, at kommunalbestyrelsen og mejeriet er enige om, at der er behov for forlængelse, og man kan ikke se bort fra muligheden af, at en automatisk forlængelse kunne gribe ind i det mellem kommunen og mejeriet bestående retsforhold på en måde, der er uønsket af en af parterne eller dem begge.

Det er derfor principielt betænkeligt at foreskrive automatisk forlængelse. En bestemmelse herom i det foreliggende lovforslag ville i øvrigt være virkningsløs, idet loven efter forslaget ikke skal træde i kraft før den 1. februar 1973.